

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorok, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četr leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četr leta 3 gold. 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četrtostopne peti vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220.

Opravnistvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Ruski glasi

Iz Peterburga. [Izv. dop.]

Ruske novine „Birževija Vjedomosti“ so pričesle v kratkem času več člankov, ki imajo neko posebno važnost. Prostor vam valjda ne dopušča, da bi vam vse te stavke prestavljal, omeniti mislim tedaj brez opomb in na kratko samo štirih uvodnih člankov tega ruskega časnika, da vidite, kakšno je javno mnenje v Rusiji.

V prvem razsojujejo „B. V.“ nasvet präzkega lista „Politik“, naj bi se vodje vseh slovanskih plemen, ki v Avstriji prebivajo, sešli na kongresu, da si napravijo program za vzajemno postopanje v vseh političnih vprašanjih. „Bir.“ to misel iskreno zagovarjajo, ter pravijo: „Avstrijski Slovani dozdaj nikdar niso vzajemno ravnali proti napadom Nemcev in Magjarov; mi smo večkrat videli, da mej tem, ko je eno pleme v naj hujši borbi s svojimi protivniki bilo, so druga roke križem držala. Avstrijski Slovani, še preveč višeči na svojih državopravnih pravicah, vedejo čisto partizansko vojsko. Borba se je zanje sicer na vseh koneh začela, kajti nobeno slovansko pleme ničesa ni doseglo pri nemško-magjarskih vladah, toda taktike in strategije v tej vojski na strani Slovanov nikjer ni.“

Drugi stavek je bil deloma preveden od večine avstrijsko-slovanskih listov in tudi „Slov. Narod“ ga je ob kratkem že omenil. „Bir.“ v njem obširno popisujejo, kako Magjari zatirajo Slovane, zlasti pa Rusine, kako si prizadevajo iztrebiti rusinski jezik in narodno zavest, ter med drugim omenjajo še posebno dveh slučajev. Magjari so namreč začeli v rusinskih okrajih z nova zemljšča meriti in pri takem merjenju je nasledek vselej ta, da Rusin nekaj svoje zemlje izgubi, katera se potem dade magjarskemu plemenitašu. Potem priovedejo, kako so Magjari rusinskega narodnjaka in poslanca Dobranskega na ogerskem državnem zboru vedeli znebiti se. Pri belem dnevu ga napade v peštanskih ulicah, kot poslanca, magjarska drhal, ter ga strašno pretepe, in — poli-

cija? policija se zato niti ne meni. Nekaj časa potem napadejo tudi pri belem dnevu v Pešti na ulicah magjarski vojaki mladega Dobranskega, sina poslančevega in ga isto tako hudo pretepo a ne da se je vlada za hudodelnike zmenila. Dobranksi zdaj misli z vso svojo rodovino na Rusko presiliti se in Magjari si roke manejo veselja, da so se tako lepo neugodneža iznebili. Toda „Bir. Vjed“. Magjare na to vprašajo: „Ali res Magjari misijo, da bodo taki ljudje, z doma pregnani, pri nas roke križem držali in sami za se živeli? Nikakor ne! Tega se bodo Magjari že prepričali“. „In kar se nas tiše“, pristavlja omenjeni list, naj Magjari ne misle, da nam je njihovo postopanje zoper Slovane ravnodušno (vse eno), čeprav na magjarske pasquille ne odgovarjam.“ H koncu stavka „Bir.“ Magjaram še to-le na srce polagajo: „Naj se Magjari ne zanašajo, da bomo mi vedno samo mirno na to gledali, kaj drugi narodi in države počenjajo; 15 letne neprestane najpotrebnejše naše reforme gredo h koncu; mi nismo več to, kar smo bili v krimski vojski; Rusija leta 1872 se ne sme primerjati z Rusijo leta 1853“.

Tretji stavek začenjajo „Bir.“ s pretresovanjem Thiersovega govora v budgetni komisiji francoskega zastopništva, v katerem slavni francoski državnik priovedejo, da je o svojem poslanstvu pri ruskem dvoru o zadnji vojski povsed, pri narodu, kakor pri vladu, naj večjo simpatijo za Francoze našel. Po obširnem pretresovanju uzrokov, zakaj ni Rusija dejansko podpirala Francoze, in pustivši odprto vprašanje, če je bila ruska vlada zavezana s prusko ali ne, „Bir.“ samo to o tem predmetu omenjajo, da bi bila Francoska veliko ugodnejše pogoje od Prusije dosegla ko bi bila o pravem času svet ruske vlade poslušala, kasneje pa Ruska ničesa za Francoze ni mogla storiti več, kajti, ako bi bila za orozje prijela, bila bi zadela na države, mnogo bolj k vojski pripravljene, nego je bila ona tada.

„Zdaj“, pravijo „Bir.“ — „zdaj stvari drugače stoje. Rusija je edina velika država v Evropi, ki nema zvezanih rok. Prusija se ne more

ganiti, kajti za njo stoje Francozi, ki drugega ne čekajo, kakor priliko, da se nad Nemci maščujejo in jim Elsas in Lotringijo in pet miljard zopet nazaj vzemó. Angležka ima svoje račune s Severno Ameriko zarad „Elebeme“ v glavi, tako, da zdaj na kaj drugzega misli ne more. — „Pri takem položaju“ menijo „Bir.“, „bi Rusija ne smela trpeti, da se Rusini na dalje zatirajo. Naša narodna zavest raste, ne po dnevi ampak po urah („ne po dnjam, no po časam“), in nam se dodeva, da ruski publicist, kazaje na tatranske gore, sme posnemati tistega italijanskega domoljuba, ki je Viktoru-Emanuelu reklo: „Osez, Sire! osez!“

Povod četrtemu stavku je glas, ki se je te dni raznesel po Evropi, da se je med Rusijo, Prusijo in Italijo zvezza napravila v ta namen, da se razmere evropskih držav osnujejo po pravilih narodnosti. Vsled te zvezze bi vedno beračica Italija dobila južno Tirolsko, Prusija avstrijske Nemce in Rusija Poznansko. „Bir. Vjed.“ se vse to neverjetno zdi. Nadaljevaje pa pravijo: „Ako bi res kaj tacega snulo se, nam je Poznanska prvič premalo, drugič nam ne stoji do tega, da si prisvojimo samih Poljakov. Ako bi pa Rusija Poznanijo vzela v ta namen, da potem ustanovi neodvisno Poljsko, tako ta cilj nikako ne sme postavljati se v prvo vrsto, ampak daleč v bodočnost. Poljaki so sicer Slovani, in s stališča slovanskega nam ne more ravnodušno biti, če Poljaki dan za dnevom svoje zemlje Nemcem odstopajo; toda tega so naj bolj sami Poljaki kriji, zato, ker so se vedno družili s sovražniki Slovanov, z Nemci, Magjari in celo Turkom, Slovane pa so sovražili. Je še veliko drugih slovanskih plemen, ki so bolj vredni russkih simpatij, toda pri tem je še velik del ruskega naroda samesa, kjer je pri vsem svojem občeruskem sočutij še zdaj pod tujo oblastjo. Ako Rusija s Prusijo in Italijo odkritosčeno poprime politiko narodnosti, tako je prva njena dolžnost — ne ustanovljenje Poljske — ampak . . . (Misli, ktere ruski list tu dalje razvija ne morete natisniti poleg današnje „svobode tiska“, Dop.) Mi ne

Listek.

Prešern, Prešerin ali Prešeren?

Uganka „Novicam“ in njih abecednemu otroku, gospodu — b —.

(Dalje in konec.)

Pero sem uže truden hotel položiti, kar ves plašen zapazim, da moj nenaveličljivi — b — zopet odpira svoja sničava usta. — Ali še nemaš dovolj? Povedi mi, kaj bi še rad, predragi — b —! — Resno mi odgovarja, kakor še nikdar poprej: bodi si; recimo, da je vse prav, kar si mi tako obširno razlagal; vendar te vprašam: ali vas nič vest ne peče, da s popravljenou pisavo Prešernovega imena celo želite nesmrtnega pesnika spomin ter z njim vred vse poštene rodovine, ki so do zdaj vedno pisale: Prešern? Odgovori, predznik!

Dobro! Odgovor me niti o tem nič ne skrbi; samo da hočem red presukniti, in kakor uči stari prigovor, zadnja kóla naprej obrniti, — s kratka, o poslednjem izmej obeh vprašanj hočem najprvo povedati, kaj mislim. Rodovine, ki so do zdaj vedno pisale: Prešern, res mene zeló malo

pekó, moj žalostni — b —! Naj tudi po sedaj pišó, kakor hoté, če nehté prav pisati, ker zaradi tega ostanejo še tako poštene, kakor so bile do zdaj, ter pokažejo samo to, da ne vedó, kako je po slovenski pravilno, in jaz tvoje zahtevanje, moj nepremišljeni — b —! imenujem, če malo rečem, vendar nekoliko predrzno, da ti može, ki so se slovenščine s trudem in drugod učili, gospodovalno siliš, naj se obračajo po tistih, ki sami ne kažejo, da kaj znajo. Veš, mene bi tudi to ubogo malo grizlo, ako bi hotel náme kak človek, kateri sam svoj priimek podpisuje: Vovk, Mlinšek, Dušák, Dóvžan ali celó: Dólšajn, Jelóčnik, samo zato jezo držati, ker bi mu jaz njegovo ime popravil po starem poštenji, namreč: Volk, Mlinšak, Dolšák, Dolžán, Jelóčnik. Kar je prav, to je prav; kar je krivo, to je krivo! Nikdo naj ne misli, da ga doleti kaj česti in slave zato, če svoje domače, vsacemu razumno ime radovljno pokvari, da potlej nikdo ne vé, kaj znači, kakor so se na pr. vsi naši Dejaki prekrstili iz: Divjákov. Dokler se ne prenaredi vse to na pravo lice, kakor je prej bilo, dotele bode veljal tudi o nas izrek Napoleona I.:

Slovenca malo opraskaj in mahoma se ti za mrtvim lubom pokaže stari ponemčenec.

Predno sem se z odgovorom povrniti mogel v prvi del abečedarčkega vprašanja, srdito zraslo „Novice“, ki so poprej vedno molčé in s čemernim obrazom v kotu sedeče, ter v mé zakriče, kakor je njih znani običaj. Kdo jim tega ne bi oprostil? Saj vemo, da je to njih stara sivoščina. S hripavim glasom, náme zabobně: „če je tudi vse od kraja do konca res, ti nesramnež! kar si do zdaj name „čvekal“, tega vendar, če se na glavo postaviš, ne moreš dokazati, da je Prešern z ónega sveta gosp. Jurčiču in gospodu Stritarju poslal pooblastnico, njegovo ime predragčati, kakor se njima zdi. Hic Rhodus, hic salta! Hentaj te!“ — „Novice“ še nijsa bile dobro dovršile svoje gromonosne rekočnosti, in uže mi razkačen v glavo zažene svojo abecedno knjizico tudi moj prijateljček — b —, ki sem siromak za trdno misil, da je ves uničen, a noviško juhaštvu ga je zopet na noge postavilo, in zmagovalo je zavpil: „o tem se vendar še nijsi opravičil, ti grdoglednik! da s to prokleto popravo žalite nesmrtnega pesnika spomin. Jaz mislim, da je

verjamemo, da bi se zdaj kaj tacega v zvezi s Prusijo in Italijo dalo doseči, toda če bi ta zveza zares bila, bi nam odstop desnega brega Nemena z Memeljem vsakako koristnejši bil, nego Poznanska . . . Če pa tako ne more biti, pa nič. Rusija dandanes nikogar ne potrebuje, Rusije pa vse potrebujejo".

Dopisi.

Iz Ljubljane. 7. aprila. [Izv. dop.] (Zbor političnega društva „Slovenije“.) Pri zboru društva Slovenije se je zbralokoko okolo 70 udov. Na dnevnem redu je bilo obravnavanje, ali se narodna stranka udeleži ljubljanskih mestnih volitev ali ne. Prvostnik trgovinske zbornice V. C. Supan stavi nasvet: naj se narodna stranka udeleži volitev, ker je to občna želja po deželi.

Knjigovez Mihelač podpira ta nasvet, ravno tako mestnjak Regali, ki pravi, da Ljubljana je sreča „Slovenije“, in ako sreča boleha tem, da ima narodu slovenskemu sovražni zastop, je to slabo tudi za celo drugo telo, da teče po njegovih žilah slaba kri. On, govornik, je bil dozdaj zmirom nasprotnik tega, da bi se udeleževal volitev, in slednjič izreka, ka tisti, ki zdaj še proti udeleževanju govori ni patrijot.

Dr. Costa poprime potem besedo in izrazi da je on proti udeležitvi narodne stranke pri mestnih volitvah. Potem preberi dr. Costa uvodni članek „Slovenskega Naroda“ o tej zadevi, in pravi, da ta list ni „konsekventen“, ker zdaj nasvetuje volitev, prej pa je zmirom zagovarjal politiko Čehov, katera je pasivna. Dr. Costa potem izkuša ometati stavek za stavkom članek „Sl. Naroda“ in na koncu nasvetuje naj zbor sklene neudeležitev narodne stranke pri mestnih volitvah.

Proti njemu govori dr. Vošnjak, ki pravi, da enkrat bi bil čas vendar tudi pri mestnih volitvah začeti. Ako se Čehi v posnemanje stavijo, in se priporoča mestne volitve se udeležiti, to ni inkonsekventno, kajti Čehi zmirom volijo; da v začetku ne gredo, to je drugo. Govornik gorko priporoča udeležitev pri mestnih volitvah.

V istem smislu govori tudi gospod Horak. Proti udeležitvi se potem še izreče dr. Polukar in zadnjič še dr. Costa. Zbor potem sklene s 50 proti 20 glasovom neudeležitev narodne stranke pri mestnih volitvah.

O raznih dogodajih pri tem zboru, ki so bili vse kakor parlamentarični, izpregovorimo še, ravno tako kakor o društvu Slovenije, drugipot kake besede.

Iz Ljubljane. 5. aprila. [Izv. dop.*]. (Mestne volitve in dr. Costa.) Gotovo vam bode drug poročevalec referiral o shodu „Slovenije“. Zato jaz samo kratko nektere črte omenjam.

* Od drugega dopisnika. Uredn.

Zdi se mi važno, da je v Ljubljani enkrat led predt, da se je enkrat, če prav še ne z uspehom začelo vsaj samostojno mnenje glasiti. Debata je trajala cele dve uri. Dr. Costa je svojo jezico nad „Slov. Narodom“ hladil. Krčevito je držal vaš list ves čas v roki in ves svoj dočrtip in vso sofistiko zbiral, da bi „Slovenski Narod“ osmešil. (Mož, ki se je že polnoleten pred ne prav davnim časom v Gradiču iz Slovencev še norce delal, ki je še ne pred davnim časom s Humboldtovo kravato po Ljubljani štaje se kot veliko-German „interesanten“ bil, itd. itd. — naj smerš sam sebe ne „Sl. N.“ Uredn.) Trgal je iz vašega članka posamezne stavke in zavijajo jih po svoje iz vseh štirih vetrov dokazov in eksempljev iskal, da bi ovrgel „Narodov“ nasvet, da se enkrat pusti ležanje na leni postelji in začne delati. Videlo se mu je pa, kako mu je stvar težavna, in kako čuti, da je on sam kriv, da smo izgubili narodno večino v mestu. Dozdaj smo to iz politike zamolčevali, zdaj pa na vsa usta povemo. Predgovornikom niti odgovarjal ni, temuč največ samo „Sl. N.“

Predsednik se je tudi „oblastno“ obnašal. Na predlog nekega mestnjana, naj se glede važnosti te točke še en zbor „Slovenije“ skliče, odgovoril je flegmatično „nij časa“, in predloga niti ne na glasovanje dal. To se ve, kratko se neprijetnost odpravi, in delati, agitirati, to je neprijetno nekterim krogom. Oni sami odločevati hočejo, vse drugo naj posluša, naj bo tiho.

Jutri bode zarad tega debata v katoliškem društvu. Se ve da bodo tudi tam najbrž sklenili lenobo in puščenje vsega terena nemškutarjem.

Naj volileci vendar svojo stvar sami v roko vzemo! Slovenstvo in Costa — to ste dve cisto samostalni reči.

Iz Gorice. 5. marca. [Izv. dop.] Včeraj sem Vam poslal jezikoslovno kolobocijo Černetovega pisma na slovenske volilee kateri so mu nezaupnico poslali. (Glej zadnjo štev. „Sl. Nar.“ Uredn.) Denes naj pridam še nektere stvari, ktere sem kasneje izvedel. Razdraženje med slovenskimi Kraševci je tako veliko, da bode shod 14. dan t. m. „u ravnu taisti sobi, u katiri se je nezaupnica kovala“ — jako buren, ako sploh do tega shoda pride. Kajti nekteri previdnejši prijatelji Čnetu kar odsvetujejo pokazati se med volileci. Vendar dobro bi bilo, da bi med nje prišel, bode vsaj slišal, da se naši Slovenci ne dado za nos voditi in ne preplahtati; bode vsaj slišal, da en naroden poslanec ni gospodar nad narodom in nad narodovimi željami, temuč da je samo njegov glas, torej se more poslanec po narodu, ne narod po poslancu ravnati.

Černe nema na Goriškem nobenega prijatelja več razen nekterih osamljenih vladnih glav, ktere bi na prste lehko seštel. Med te spada e. kr.

Winkler, mož, kteri se je nekdaj goriškim Slovencem prikupil zarad svojega slovenskega uradovanja, ki pa zdaj tudi ruje po Tominu za nemško vlado Auerspergovo in za na-zid-pritiskalce Slovanov.

Casopis za lokalno goriške zadeve goriških Slovencev, dobro uredovana in energično slovanska „Soča“ dobiva od dne do dne več trdnih tal med goriškim slovenstvom. Že zdaj ima več ko dvakrat toliko podpornikov, nego jih je kedaj imela uradna Marušič-Winkler-Čnetova „Domovina“ žalostnega spomina. Vse to so vesela znamenja, da bode premagala poštena vseslovenska stranka vse težave, ktere so jej od domačih sebičnežev in oportuncev, kakor tudi od javne krute sile italijanstva in germanstva, in da bodo napisled enotno in odvažno delati mogli za narodov napredok in njegovo zedinjenje!

Iz Zagreba. 7 apr. [Izvir. dop.] Kakor znano, zagnali so naši politični nasprotniki velik hrup, češ Hrvati nameravajo poslati Koštu depurtacijo na poklanjanje. Ali se je to nameravalo ali ne, to ne spada sem. Faktum pa je, da ni nobeno poslanstvo šlo iz Zagreba v Turin. Pa postavimo, da je res šlo: Kdo je gospodar naših simpatij in naših antipatij? Kdo se drzne naša nagibanja ravnati? Vse to je subjektivno, in o subjektivnih čustvih ni nobenega cenzora, nobenega pozitivnega zakona. Vsakemu je prosto: čestiti ali zaničevati onega, do ktere ga notranji nagon za to nagiba. Košut, kot zastopnik ideje konfederacije podonavskih narodov, stoji zdaj našim nazorom o ustrojenji habsburške monarhije gotovo bliže, nego oni, ki so v habsburško monarhijo kij duvalizma zabili. Košut se pri nas, od listov hiperlojalnost hlinjajočih, zlasti zavoljo tega peroreskuje, ker je leta 1849 v Debrecinu Habsburžane iz ogerskega kraljevega prestola pahniti dal! Ali ni mar to isto tudi Andraši storil, ali mar nista baš on in Deak bila njegova najvernejja pomagača? Andraši in Deak se smeta čestiti, Košut pa ne. Doslednost, kje si?

Vakanovič se je vrnil te dni nazaj iz Pešte, pa — ne vem ali je res ali ne, če je se vsaj tako — da s praznim žepom. Magjaronski korteši dela dolge in kisle obrale vsled tega. Lonyay je baje Vakanoviču rekel, da ni v stanji za korteševanje na Hrvatskem niti ene prebite turške pare dati, ker svota, s ktero on v to ime razpolagati more, še za predstoječe volitve na Ogerskem so mu vendar bolj pri srcu nego volitve na Hrane bo zadostna, in volitve na Ogerskem vatskem. Predložil mu je, naj — če si upa — denar iz deželnih zakladov vzame. Ali se bode Vakanovič drznili to storiti, ne vemo. Gospodar deželnih zakladov je sabor, in ta gotovo ne bode nobene vladi za take stroške indemnitetu podelil. Vakanovič bo gotovo dva in trikrat pred pretehtal

Prešernova slava tolka, da ga z imenom „Prešeren“ ne moremo više slaviti. Pasja vera!"

Ves oplašen pobegnem v sobi za stole, katerih sem v naglici pred-se nametal, kolikor sem največ mogel, ter se počasi zopet malo oddahnem. Ko smo vse trije molčali, moja nasprotnika zasplojena od jeze, a jaz od same bojazni, pričrem strahoma in pohlevno odgovarjati: slavne „Novice“, krmilo slovenskega naroda! ponizno prosim besede. — Naš raz-monitér se náme osorno obregne: ti ne dobodeš besede, ako ne misliš tako govoriti, kakor je naša volja! — Meni se kri v žilah razgreje, in brezozirno rečem: dobro! Če mi besede ne dajate, jemljem si jo sam, in govoriti mislim, kakor je moja volja, a ne, kakor je vaša. Jaz namreč menim, odkrito bodi povedano, da imata g. Stritar in g. Jurčič baš od Preširna samega pooblastnico, katera je njiju ohrabrla, da sta pravopisno osnažila njegov priimek, Premislite, čestita gospa! da je Preširen sam izboljšaval svojega imena pisavo, kakor sem vam uže poprej pripovedoval. Kaj nam je s tem pokazal? Če se ne motim, pokazal je to, da bi sam sebe rad bil pravilno pisal, samo da je znal, ter edino zate-

gadelj, ker znal nij, zategadelj je ostal mož v nepravilnosti, kar bi morebiti zdaj njega samega žalilo, ako bi še živel. A s tem, da je sam pojavljal svojega imena pisavo, dal je, uže dokler je živel, a ne stópov po svoji smrti, vsacemu slovenski izobraženemu človeku veljavno pooblastnico, da ga sme pravilno zapisati, kadar in kjer hoče, ter neovržno je s tem izreklo tudi svoje veselje, ako se dokončno zvrši ta poprava, do katere se on sam nikakor nij mogel dokopati; kajti nezmotnosti si nij svojil, kakor si jo v Ljubljani svojite. Ne pozabite, osáta gospa! v kacem času je on živel. Sami najbolje veste, koliko ste slovenščine znali v tistih letih, a koliko ter kako jo znate zdaj, to vemo tudi mi. V semenišču k Jarantu ste nosili celo vi, čestita moja! rokopise, da vam jih je popravljal, predno so se natisnili. In sam Preširen, kakor je njegov duh bil res velikanski, vendar se je v slovenščini čutil mož takoj netrdnega, da je bil nesmrtné svoje poezije pred natiskom v pregled in popravo dal, ne vam, nego pokojnemu Olibanu, kateri, kar se tiče dušne zmožnosti, nij bil nikakor vreden, da bi njegovim črevljem jermenje odvezal. Pojdite v ljubljansko

muzejo, in tam najdete v njegovem hranjenem rokopisu obilo Olibanovih, svinčnikom narejenih poprav, katere so se potem vse natisnile. S tem je Preširen molčé pooblastil svoje prihodnjike celo v to, da smejo, ne samo v njegovem slavnem imenu, nego tudi v samih pesnih jezik in pisavo po slovniči popravljati, kolikor namreč gránesa (vérzi) ne branijo. Ne mislite, nezmotna žena! da se s takim popravljanjem dela morebiti kako zločinstvo! Ko je Miklošič sestavljal besira za gimnazijo, tudi on je trebil pisavo in jezik, ne samo Preširnu, saj še celo vašemu mojstru pevecu Koseskemu, ali, kakor je vam prijetnejše slišati, Koseskitu. In kako o tem piše velikan jezikoslovne učenosti Jakob Grimm? V predgovoru nemškega slovarja na LV. strani uči: „kaj je do take (pravopisne in jezikove) poprave pisatelju, katerega prva skrb je, svoje misli z lahkotno nespotečljivo pripovedovati, in ki mu je sitno, če ustavlja čitatelje z okornostjo v obliku! Pisatelji so z večine tako pisali, kakor jih je navadila učilnica ali živiljenje, ter dajali so tiskovnim stavcem, da so pisavo popravljali, kakor so hoteli, rekše, da so jo presukávali po običaji, kateri je

in premislil, predno bo za korteševanje v žep deželnih zakladov posegel.

Kdaj bodo prav za prav volitve, to še ni ustanovljeno. Najbrž se čaka na izid volitev na Českom, ki bo brez dvojbe tudi na naše in na volitve na Ogerskem velik moraličen upliv imel. Tudi kandidate nasprotni stranki še niste postavile. Kar se je do sedaj glede tega slišalo, to so zgolj le kombinacije.

„Südslavka“ in „Obzor“ obžalujeta odhod slovenskega profesorja Stareta iz Požežke na novomestno gimnazijo, in sicer ne brez uzroka. Od kodi namestnika vzeti, ker ga ni nikjer, v pravem zmislu besede nikjer! Pomanjkanje učiteljskih sil na naših srednih učiliščih začelo se je zlasti od onda čutiti, ko so se slovenski pri nas nameščeni učitelji začeli spet nazaj v Slovenijo preselevati. Temu preseljevanju so pa samo naše burne, nestalne in skor neprenosljive politične hmotije krive.

Pravil za naše vsečilišče ogerska vlada ni potrdila, in sicer — čujte! — zato ne, ker je med učnimi predmeti tudi slovansko pravo uvrščeno.

„Obzor“ malo kteri dan izide, da ne bi imel praznih predelov pomenajočih prostor zaplenjenih sestavkov. Ti prazni predeli so postali naj bolja reklama za narodno stranko. Če se bo enkrat celi list zaplenil, izdala se bo „carta biancha“ zadružnajoča samo naslov lista in ime odgovornega urednika, vmes pa k rečem naslovi zaplenjenih sestavkov in ločilna znamenja. Če ima vlada svojo oblast, ima opozicija bogme, tudi svojo moč.

Politični razgled.

„Veter se spreminja“ piše „Wanderer“ in poroča, da se je politično mišljenje v medradajnih krogih pred drugačilo, kar kaže tudi to, da bode po „Pokroku“ česko kraljestvo vendar kot celota na svetovni razstavi zastopano. Znano je, da je praška patriotično-ekonomična družba zato razpuščena bila, ker je terjala samostojen celoten zastop Česke na razstavi in ako bode Česka vendar kot celota zastopana, pomeni to, da je Koller ob milost prišel. Tudi so na cesarskem dvoru v Budi nezadovoljni z gradivno pisavo oficijskih cisaljtanskih časopisov. Ob enem se poroča, da bode nadvojvoda Albrecht, znan kot nasprotnik dualizma, šel te dni v Prago, da bode cesarju zanesljiva poročila o položaji na Českom podaval.

„Klerikalni“ dunajski „Volksfreund“, organ škofa Ravšerja, v zadnjih člankih zopet ropoče proti Slovanom, narodnjakom in federalistom, in sicer s „katoliškega“ stališča. — To se

ve da ima vladna „N. fr. Pr.“ veliko veselje nad tem zaveznikom, če je prav „ultramontansk“.

Pod naslovom, „ne udajmo se!“ prinaša česka „Politik“ članek v katerem razvija, da zdanji boj na Českom pomenja začetek boja med germanstvom in Slovanstvom, in za bodočnost države. Ako zmaga česki narod, izogniti se bode mogoče onega končnega boja, ako zmagajo zdaj nasprtniki, bode Česka za Slovanstvo to, kar je bil Šlezvik-Holstein za Nemce, t. j. goreča vžigalnica poleg smodniškega soda plemenske borbe. Vsakako pa bode česki narod obdržal končno zmago.

Ustavoverni časopisi, kteri so dozdaj javkali nad agitacijo na Českom, dobili so menda ukaz, v poslednjih dnevih pripovedovati, da njih stranka gotovo zmaga v velikem posestu na Českom. S tem hočejo samo kakega nedoločnega volilca v svoj tabor zvabiti. — Česki listi govore z velikim zaupanjem o izidu volitve.

Pruske novine naše ustavoverce pridno podpirajo, kakor je to glede pruskega namena ustavoverne politike, povse razumljivo. „Spener'sche Ztg.“ prinaša te dni članek, ki zagovarja toplo gospodarjenje (hegemonijo) Nemcev in Magjarov nad Slovani.

Celi izid volitev na Španjskem ni še znan. Po dozdanjih poročilih soditi je zmagala kraljeva stranka, ker je vlada rabila ravno tako okrutna sredstva v volilni agitaciji kakor naša zdaj na Českom.

Razne stvari.

* (Iz Ljubljane) nemškutarsko mestno zastopstvo, ktero se je bilo izreklo proti slovenščini v šoli, zdaj telegrafira po vsem svetu, da je minister za uk njegovega mnenja, da namreč imajo starši določevati o učnem jeziku in da se sme učenja slovenščine oprostiti kdor se hoče. — Tudi dalje bode to zastostvo nemoteno in enoglasno take reči poročati moglo. Dr. Costa tako hoče.

* („Novice“) pišejo v zadnjem listu, da se je v časnikih bralo, da „misli ministerstvo Auerspergo (!) posaditi na mesto Aleksandra Auersperga (!) dr. Razlag za deželnega glavarja, zdaj pa da misli Dežmana“ itd. Kje se je to bralo? Nikjer. Temuč, hotele so „Novice“ iz hudojive vzporediti poštano ime dr. Razlag — k imenom enega Dežmana in Auersperga!! — Domislimo se, da naš narod pripoveduje o škorpijonu, da ga taka jeza lomi, da se sam v rep ugrizne in samemu sebi kri izpije predno ga je konec. —

* (Iz Maribora) je poslal nek slovenski dopisnik v sicer vse skozi poštano goriško „Sočo“ dopis, ki smo ga z velikim začudenjem brali. Kar

se tu brez premislika govorí o nekem poslancu, to je tako, da se pozna osebna mrzost dopisnika. Mi smo poslednji, kteri bi ugovarjali temu, da se včasi iz podobejo vsi naši krogi, da se tudi pograjajo vsi, kteri so menj marljivi kakor je treba. Ali brez uzroka tako govoriti — to ni prav, in nam neizmerno škodovati more.

* (Prazne službe.) Pri okrajni sodniji v Kamniku služba adjunkta (900 ali 800 gl.); prošnje z dokazom znanja slovenskega jezika do 20. t. m. predsedništvu deželne sodnije v Ljubljani. — V Nj. Vel. vojnem brodovji služba inženirja 3. reda (X. dietni razred, 1000 gl. in stanovnina); prošnje do 30. t. m. vojnemu ministerstvu (odsek za brodovje).

* (Jezikoslovn.) Listkar „Soč“ ve za učenega slovenskega filologa, ki izvaja besedo „zajtrkovati“ iz „zajtel trktati.“ — Mož „fruštuje“ klobaso z vinom namestu babje kave, kar dela respekt pred njegovim učenjaštvom.

* (Iz Dunaja) se „Soči“ piše, da je vlada potrdila pravila „Slovenije“, društva na Dunaji bivajočih mladih Slovencev. Že tri leta obstoječemu, a sedaj novoprerojenemu društvu želimo tudi mi moči in dober vspeh.

* (Za stradajoče Kranjce) imamo nabranih še okolo 300 gld. Ker nam je v zadnjem času došlo več darov z izrečno željo, da jih neposredno potrebnim razdelimo, in ker od več strani čujemo, da birokracija ne ustreza potrebam pri razdeljevanju, ne bomo tega denarja več izročevali dež. odboru, kteri jih daje vladu, ampak pozivamo če. gg. župane in duhovnike in druge zanesljive redoljube v takih krajih, kjer je velika sila, da se s potrebnimi izkazi oglašijo pri nas. Proti občinsko in farno uradnemu potrjili smo že izročili občini Orchovski 40 gld. To se ve, da bodo javno račun položili.

Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:	gld. kr.
Prenesek iz št. 38 „Slov. Nar.“	650 94
Po g. Francu Blažu iz Reke smo sprejeli	
24 gld., darovali so:	
Gosp. G. Blaž, trgovec	5 —
“ G. Devet, posestnik	5 —
“ A. Mazek, gimn. profesor	2 —
“ Ivan Župan, gimn. prof.	2 —
“ V. Plemlj, kr. uprav.	2 —
“ V. Matosič, posestnik	2 —
“ J. Pečnik, kavarnar	1 —
“ Frane Blaž, trgovec	5 —
Skupaj	674 94

Administracija „Sl. Naroda“.

Listnica uredništva. G. J. Gr. z na V. — Do danes še ni nikdo prevzel dotednega delovanja; danes je še le čas za ponudbe obtekel. — Več gg. dopisnikom: Dopisi, ktere danes nismo mogli uvrstiti pridejo prihodnji.

baš v tistem času vladal. Niti Goetheja nij poklo, če so poznejši natiski njegovih del posamezne stvari drugače pisali, na pr. v prvem natisku njegovega „Fausta“ z 1790. leta čitalo: Juristerey, gescheidter, bey, a v mlajših izdavah je: Juristerei, gescheiter, bei poleg seyn (biti). Sam Goethe je pisal: ahndungsvoll, a njegovi izdavatelji so mu popravili: ahnungsvoll. — Kar se je torej moglo Goetheju zgoditi, menim, da se sme tudi našemu Preširnu, in to brez kake razjaljivosti. Vse starejše pisatelje vseh jezikov in vseh narodov poznejši izdavatelji popravljajo, in to po vsej pravici; kajti glavna stvar je duh, a ne pismena (čarke) ali slovniške oblike. Če odprete Luthra, kakor je sam pisal, najdete v njem: „denn das Fewr ist angangen durch meinen Zorn; sehet aber zu, dass diese ewre Freiheit nicht gerathen zu einem Anstoss der Schwachen; darumb wir Gott umb Hilfe bitten itd.“ Vse denašnje izdave njegovih del pišo, kakor se po nemški zdaj piše in govoriti. Tudi same vaše knjige o konjskih boleznih, o žena! ako bi jih res kdaj čast zadela, da bi se pozneje spet ponatiskavale, ne bi na svitlo prišle v teh oblikah,

kakoršne so od vaše roke. Celó iz „pratike“ izgine sneg in rokavica, toča in glavnik. O, „Novice!“ „Novice“! srebrno je govorjenje a zlat je molk.

Zdaj hočem tudi tebi, abecedni hlapček —b— odgovoriti zadnje besede. Umeješ li uže, da se Preširen s tem ne žali, ako njegovo ime pravilno pišemo? A da bi tega največjega slovenskega pesnika hoteli više slaviti z imenom Preširen namesto Prešern, to je moglo samo tvorjim možjanom na um priti. Poslušaj, kaj o pisavi ljudskih priimkov govorí velik mož nemške krvi, česar besedo sem ti uže poprej povedati obetal. Imenovani mož je zopet Jakob Grimm. Na LXI. strani omenjenega slovarskega predgovora piše: „mej nami (Nemei) nij gnusnejše stvari nego je pisanje svojskih imen, o katerih svet misli, da nemajo nobenega pravila, ter da v njih vlada edina stará navada. Po pameti je Lessing pravilno pisal ime slavnega starinoslovec namreč: Winkelmann*, kateri, ako bi zdaj živel, brez dvombe sam ne bi drugače delal; a ob svojem času se je držal splošne pokvarjene navade. Vsaj

*) Sam sebe je ta mož podpisoval: Winckelmann.

slavna imena, katera so tolkokrat na jeziku, naj bi imela pravico, da bi se smela odresti prahu pravopisnih zmot! — Vidiš li zdaj, bistromni —b—! da je treba kaj znati, predno se govoriti? Kaže, da ti si tiste vere, kakoršne je toliko Slovencev, ki v popravi svojega domačega lepega imena pač zakoračijo s prvim korakom, a z drugim jih je uže strah, na pr. iz: Suppana, Suppanza, Suppantzschitscha še naredé: Zupan, Zupanec, Zupančič; a da bi si čisto povrnili staro poštano lice: Župan, Županec, Župančič, to se jim uže predrzno zdi, če tudi nij predrzno, nego je samo pametno. A sicer mene to vrlo malo grize, če ti ostaneš misleč, kakor si do zdaj mislil; niti bi me preveč ne žalostilo, aki bi te videl, kar se tiče slovenskih priimkov, tako smešno vestnega, kakor je bil na Gorenjskem tisti uradnik, ki je vprašal kmata: kako vam je priimek? A kmata je rekel: Govóf. Uradnik: Torej ste pri nas napak zapisani, kajti vaše ime čitam povsod: Golób. Kmet: I saj je prav; Govóf, Govóf! Uradnik: Ali ne slišite, da nij Govóf, nego povsod Golób! Kmet: prav Govóf sem, prav Govóf! Uradnik resno vzame pero in junaški izbriše Golóba ter v njega mesto zapiše: Govóf. — Pojd, in storí tudi ti tako!

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld. 45 kr.
1860 drž. posojilo	102 " "
Akeije národné banke	8 " 37 "
London	110 " "
Enotni drž. dolg v srebru	70 " 15 "
Kreditne akcije	340 " "
Napol.	8 " 80 "
Srebro	108 " 82 "
C. k. cekini	5 " 26 "

(46-9)

Prof. Dr. Lappiérre-a

Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi *) v 3 dneh vsak tok iz seavnika, kakor tudi bell tok pri ženskah, če je tudi zastarel. Cena za steklenico s podnikom o rabljenji 1 tolar 20sreb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobi po

A. Witt-u.

Linden-Strasse 18. Berlin.

*) Na stotine ozdravljenih. (59-29)

Da se čisti in zdravi ohranijo

Zobje in zobno meso

za to je dobra

anatherineva ustna voda

od dr. J. G. POPP-a,

e. k. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji, kakor težko kako drugo zdravilo, ker nima nobenih zdravju škodljivih snovi v sebi, brani, da zobje ne gnijijo in se zobni kamen ne dela, varuje, da zobje ne bole in usta ne gnijijo in te bolezni (ako bi bile že nastale) v kratkem času izlašja in odpravi.

Dobi se in Mariboru v Bankalarjevi lekarni, pri g. A. W. Konigu, lek. Marija pomočnica, pri g. F. Kolletnigu in v Tauchmann-ovi bukvarnici; v Celj pri Crisperju in v Baumbackovi lekarni; v nemškem Landsbergu pri A. L. Müllerju, lekarju; v Gleichenbergu pri F. pl. Feldbachu, lek.; v Konjicah pri C. Fischerju, lek.; Lehnitz, lek., vdove Kretzig; Ljutomeru lek. F. Pessiak; Murek lek. L. pl. Steinberg; v Ptuj lek. E. Reithammer; Radgoni lek. F. Schulz in J. Weitzinger; v Brežecah J. Schniderschitsch; Rogatek lek. Krisper; Kisilovič v lekarni; Stainz V. Timonšek, lek.; Sl. Bistriči J. Dienes, lek.; Slov. Građan J. Kaligarič; Podčetrtek Vasulik lek. Varaždinu A. Halter, lekarnici. Deperis lek. v Ipavici. (8-2)

SENSATION**machen nachstehende probate Erfindungen.****Kein Zimmerputzer mehr.**

Pasta macht den Zimmerputzer ganz entbehrlich, da die Handlung eine sehr leichte ist.

1 Stück Boden-Wischbürste kostet . . . fl. 1.

Amerikanisches Patent.

Gesunde, schöne weiße Zähne kann man erhalten bei Verbrauch der unvermeidlichen neuen eiskalte Rauch- und Tabakflaschen (fl. Vladimanka unentbehrlich). 1 Stück 50 kr.

1 Gulden 50 kr. ein Dampf-Apparat

zur Desinfektion der schädlichen Luft.

Unentbehrlich für Spitäler, Schulen, Ämter, Werkstätten, Wohnzimmer, Bowle und Salons. Die Rauchflasche ist von Goldbronze sehr niedlich ausgeführt, so daß sie als Apparate gegenstand betrachtet werden kann. 1 Stück kostet fl. 1. Eine kleine Desinfektions-Parfüm 50 kr. (Vorläufig ist fünfzigmal.)

Zum Schutz der Person

und zur Sicherheit des Eigentums
unentbehrlich notwendig, eine gute Vertheidigungswaffe zu besitzen; dieses sind die neuveröffentlichten **Leuchthoxz-Evolvör** mit Federhülse-Spirale, dorpeiste Bewegung und seogenen Zähnen, es ist so, daß man in einer Minute sehr schnelle Schüsse abgeben kann; es ist das Non plus ultra von Waffen.
1 Stück 7 Millimeter fl. 18. 100 Patronen fl. 3.-

1 " " fl. 15. " fl. 2.50

1 " " fl. 12. " fl. 1.75. " fl. 1.50

1 " " Taschen-Pistolen, kein Kammerl, 1 Stück

einfaßt fl. 2.50, doppelflamig fl. 2.40.

Lebensretter (oder **Todtschläger** genannt). Dieses von Eisen aus gearbeitete Instrument ist zur Selbstverteidigung bei Angriffen als die beste Waffe zu empfehlen, da man durch die Form derselben eine große Gewalt ausüben kann, und ist die Fäuste der Feinde verachtet. Ein Feind, der diese Faust tragen kann, ist der Tod. 1 Stück kostet 20 kr.

Elektro-galvanische Ringe,

eine höchst wichtige, für jeden Menschen

wohlthätige Erfindung.

Von den höchsten medizinischen Capacitäten ist festgestellt, daß der Galvanismus wohlthätig gegen unten beschriebene Krankheiten wirkt. Nach Angabe eines berühmten Pariser Arztes werden fingerlang in jeder Größe aus Roségold angefertigt mit der Inlage eines elektro-magnetischen Drahtes, welcher die unbeschreibliche Wirkung hat, zu verbüten und zu heilen alle Gicht-, Rheuma- und Nervenleiden, Bittern, R. v. w. c. Ein solches gatterförmiges Rothe kostet 90 kr. und wird ärztlicherweise Gebrauch zu tragen erfordert.

Luftpölster,

zu empfehlen allen Kindern, so auch für Hämorrhoiden, und sind diese durch ihre Elastizität, welche nur durch Lust erzeugt werden kann, als Sitz- und Schlafpolster in der Güte unübertrefflich; ebenso vorzugsweise auf, daß man diese Pölster im kleinen Raum unterbringen kann, wenn man die Lust herausläßt. 1 Stück fl. 8 bis 4.

Vorlesende Artikel sind für die österreichische Monarchie einzige und allein in der gesiegten Niederlage zu haben.

A. FRIEDMANN in WIEN, Praterstrasse Nr. 26.**Ein Sieg der Wissenschaft.**

Das neue Athem Präservativ, welches bei Gebrauch sofort jenen überwunden Athem, von was immer beabhängig, verhindert und mit einem angenehm wohltuenden Aromen versetzt ist, allein in der gezeitigen Niederelage zu haben. Viele Männer empfehlen zu empfehlen. 1 große Blasche kommt Anweisung 90 kr.

Eine Wohlthat

wurde an jedem Saugling ausgeübt durch die Verbesserung der neuen patentierten Saugblase, man kann sehr leicht Nasen jedes immer entziehen (wie es geht). Das Kind kann liegen, aufrecht oder leicht im Schlaf die Nahrung erhalten, und zwar in derselben Weise, als wenn es von Mutter durch die Brust gesaugt würde, nämlich ohne jede Anstrengung. Nur Mütter können den Werth dieser Erfindung schätzen. 1 Stück 60 kr., seinesmaßen kostet 90 kr.

Neueste chirurgische Erfindung!

Englisches Selbst-Klyster mit Luftkanne, bei Klubane und Erwachsenen angewendet; selbst geschwöre, Frauen Personen können ohne Anstrengung an sich selbst das Experiment vollziehen, und nimmt dieses Klyster sie noch Sicher die kleinste oder größte Mengen auf. Dieses Instrument sollte gewis in keinem Hause fehlen. 1 Stück 3 fl.

Ein interessanter Federhalter.

Als Ex. Mai. Kaiser Napoleon III. das Werk Julius Caesar schickte, gab er den Auftrag, man möge ihm durch einen der geschicktesten Mechaniker einen Federhalter nach eigner Angabe machen lassen, damit das lästige Entfernen erwartet werde, und überwacht beim Schreiben dies andré Bequemlichkeit erheblich mache. Herr Gilbert Auger verarbeitete noch bedeutend die Idee, und erhielt für dieses gegebene Stück 50 Napoleonondore, da es über alle Erwartungen dem Zwecke entsprochen hat. Dieser Federhalter ist aus seinem Chinalüber, verhüllbar, die Konstruktion ist verdeckt, daß man von ihm die Bleistifte schreiben kann, ohne jede Störung, ferner kann man die Linien beliebig auszulöschen, ferner kann der Federhalter an empfehlen, besonders aber für Freunde, Beamte, Comptoirs, Doktoren, Schülern, etc. 1 Stück kostet fl. 1. 1 Dukat Napoleonodera hiegt 15 kr.

Havanna-Bouquet.

für 1½. kr. eine 50 kr. Zigarette, nämlich die billige Zigarette kann in einer echte Havanna durch das Havanna-Bouquet verwandelt werden. Diese ganz neu importierte Original-Zigarette wird aus der Wurzel und Stange der ersten westindischen Tabakflanze gewonnen, und durch einfache Behandlung mit durchbohrt wird der Gras des braunen Tabaks entzogen und gegen das Aroma der ausgesuchten Havanna verwendet. Eine Blasche, genügend für 100 Zigaretten, fl. 1.

Medizinische Theerseife,

genau die Wunderstift, approbierte und sicheres Mittel gegen jede Hautkrankheit. Ausdruck Flecken, Rinden, etc. Bei Kindern und Erwachsenen anzuwenden. 1 Stück kommt Anweisung 25 kr.

Kein Zahnschmerz mehr.

Jeder Zahnschmerz, durch Neuma oder Erstaltung zugezogen, wird in einem Augenblick geheilt durch die neuen Berlinertröpfchen. Die Garantie ist verdeckt sicher, daß bei Nichtwirking das Gelb retourgegeben wird. 1 Flacon mit Anweisung 80 kr.

Praktische Erfindung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulser zu erzeugen, welches Jeden befriedigt wird; es übertrifft alles bisherige sowohl an Güte, als auch an Eleganz. Durch Vermischung eines Theiles Wasser kann man augenblicklich die beste Linie erzeugen, welche möglichst zu gebrauchen ist. 1 Paar, genügend für eine Maß, kostet 2 kr.

Praktische Erfindung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulser zu erzeugen, welches Jeden befriedigt wird; es übertrifft alles bisherige sowohl an Güte, als auch an Eleganz. Durch Vermischung eines Theiles Wasser kann man augenblicklich die beste Linie erzeugen, welche möglichst zu gebrauchen ist. 1 Paar, genügend für eine Maß, kostet 2 kr.

Praktische Erfindung.

für 1½. kr. eine 50 kr. Zigarette, nämlich die billige Zigarette kann in einer echten Havanna durch das Havanna-Bouquet verwandelt werden. Diese ganz neu importierte Original-Zigarette wird aus der Wurzel und Stange der ersten westindischen Tabakflanze gewonnen, und durch einfache Behandlung mit durchbohrt wird der Gras des braunen Tabaks entzogen und gegen das Aroma der ausgesuchten Havanna verwendet. Eine Blasche, genügend für 100 Zigaretten, fl. 1.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet fl. 2.50, 3.

Praktisch und billig.

Rum Wäschemerken oder Vorruhe: ein ganjes sehr hübsch gravirtes Alphabet kommt handlicher Garnitur, und eine flache chemische Matratze und Marillenpinsel, alles zusammen in einem hübschen Carton kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Neueste Zaubernadel-Büchse.

Eine ne. de Radibüchse, gefüllt mit 50 feinen sortirten englischen Goldbüchsen und mit einer Vorrichtung, daß man jede gewünschte Nadel nach Nummern zum Preis eines kleinen Laios kann. Es wird dadurch das Kosten verbilligt und das Suchen erfordert. 1 Büchse 45 kr.

Fliegen-Aether

für Zimmer, Küchen, Salons etc. angezündend und vorzüglich blau. Stunde die größte Menge Fliegen aus. 1 Flasche zu kr. 1790.

Einzigste Hilfe

für Brandende Hände; nur durch die englische Kramplaberkämpfe kann dieses wundreiche Heilmittel gehoben werden. Ein Strumpf solcher Art kostet fl. 2.50, 3.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Praktisch und billig.

Rum Wäschemerken oder Vorruhe: ein ganjes sehr hübsch gravirtes Alphabet kommt handlicher Garnitur, und eine flache chemische Matratze und Marillenpinsel, alles zusammen in einem hübschen Carton kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.

Ex. Kaiser gefügt die Kraft und Eigenschaft des Harzes, so wie der Harzwurzel zu kleinen und zu großen, verbinden kann nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bestätigt sterreichische Baden. Ein Strumpf solcher Art kostet 75 kr. Linie allein kostet 20 kr.

Herkules-Essenz.